

vidt have de Betydning. Dampkedelen eller Maskinen findes deroppe; henede have vi dette lille Glas, saa at vi kunne gaa hen paa Væggen og se saa nogenlunde, hvordan det staar deroppe. For saa vidt har Højre ogsaa i dette Ting Betydning, og derfor kan det være paa sin Plads, at vi ved Sagens Behandling her imødegaa de Argumenter, der komme fra den Side, fastslaa vor Stilling til Sagen paa Forhaand og saa sige Landstinget, hvordan Stillingen er.

De to ny Medlemmer af Højre, som havde Ordet i Gaar, det ærede Medlem for Randers (Poul Rasmusen) og det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), som kom Partiets højtærede Ordfører til Hjælp, sloge ligesom han særlig paa, at det, man vilde, var en retfærdig Repræsentation; det var Retfærdighed, man vilde, Repræsentationen skulde være et Spejlbillede af Befolkningen.

Jeg skal ikke gentage mine Argumenter overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) i Gaar, men kun sige, at naar der er talt saa meget om Spejl fra den Side, kommer jeg stadig til at tænke paa, at naar de holde paa Landstingets nuværende Ordning, naar de holde paa de nuværende Kommunalbestyrelser, hvor de ere imod Forholdstalsvalg, saa er det Spejl, de paa disse meget vigtige Omraader holde paa, der hvor Højre har nogen Betydning, oppe i Landstinget, et Hulspejl, der frembringer en ren Karikatur af Befolkningen (*Ellinger*: Et Hulspejl frembringer ingen Karikatur!). Det ved jeg meget godt. Jeg har lært Fysik under det ærede Medlems Vejledning, og hvis jeg ikke er tilstrækkelig dygtig, maa det ærede Medlem derfor paatage sig sin Del af Ansvaret derfor. For øvrigt vil jeg sige, at det ærede Medlem førte mig frem til en meget smuk Eksamen, baade i Astronomi og Fysik o. s. v., saa jeg har ingen Grund til at beklage mig over det ærede Medlems Vejledning. (*Martin Madsen*: Men det har han.) Ja, Eksamensresultatet vidner i hvert Fald ikke om, at det ærede Medlem har nogen Grund dertil. Men det ærede Medlem skulde bare have ladet mig tale ud. Jeg sagde et Hulspejl, og saa vilde jeg have tilføjet, at jeg har en Gang haft Lejlighed til at se et særegent konstrueret Spejl. Det var saaledes konstrueret, at naar man stillede sig foran det, bleve ens Hoved, Skuldre og Arme og det øverste af Kroppen meget stærkt formindskede, Fødderne og Benene

ligeledes, hvorimod Midtpartiet svulmede enormt op. Det ærede Medlem kender sikkert saadanne Spejle og vil ikke benægte, at de findes. (*Ellinger*: Nej). Naa, det glæder mig, saa maa det ærede Medlem ogsaa erkende, at det ikke var saa gal en Lignelse, jeg brugte. (*Ellinger*: Men det er ikke noget Hulspejl). Nej, men jeg vilde ogsaa have sagt: et Spejl af en vis Art med Anvendelse af afvekslende konkave og konvekse Flader. Landstinget frembyder netop et saadan Spejlbillede, hvor Befolkningens Hoved, Skuldre og Arme ere formindskede til næsten ingen Ting og Fødderne og Benene ligeledes — De forstaa mit Billede —, hvor Intelligensen og Energien, Hovedet og Armene, hvor Basis og Støtte, Fødderne og Benene, ere bleve til næsten ingen Ting. Det, der bærer Befolkningen, og det, der leder den, Arbejdet og Intelligensen, som findes ude i Befolkningen, fremtræder oppe i Landstinget i yderst formindsket Maalestok. Men Midtpartiet, *Maven*, Pengepungen er svulmet op der oppe, saa at hele Tinget næsten kunde kaldes det, som man kaldte den lovgivende Forsamling under Ludvig Philip efter 1830: den lovgivende Mave. Det er der, man fordøjer, det er der, man slaar paa den enormt opsvulmede Pengesæk. Det er denne Karikatur, dette Vrangbillede af et Spejlbillede, som det ærede Medlem og hans Parti holde paa, og saa komme de alligevel og tale om Retfærdighed.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) erklærede, at han jo dog havde stemt for Forholdstalsvalg i sin Tid i et Udvalg, men samtidig maatte han rigtignok tilføje, at han kun vilde gaa med til Forholdstalsvalg i Københavns Kommunes Valgordning, naar han blev fri for at udvide Valgretten til alle Skatteydere, fri for at bringe det lille Offer at nedsætte Valgcensus fra 1000 til 800 Kr.s Indtægt. Altsaa ikke en Gang det lille Offer vilde han bringe for det, der stod for ham som et Retfærdighedsideal! Ja, saa har jeg dog nogen Ret til, trods det ærede Medlem for Randers (Poul Rasmusens) Protest, at spørge, om denne Kærlighed nu er saa overordentlig ægte, thi Kærligheden skulde dog, hvis den er ægte, vise sig i, at man bragte Ofre for den — og tilmed er Ofret jo dog saa lille. Men dertil kommer, at det ærede Medlem og hans Parti jo mange Gange have stillet sig endnu mere afvisende overfor Tanken. Jeg minder om, at Landstinget d. 29. Marts 1887 forkastede et Forslags Overgang til